

**மந்திரம் மற்றும் இயந்திரத்தை நிரந்தரமாக உபயோகிப்பதினால்
வேற்றுமை நீங்கி விடும்”**

பாப்தாதா அனைத்து குழந்தைகளின் தற்சமயநிலை மற்றும் இறுதி நிலை இரண்டையும் பார்க்கிறார். அங்கங்கே தற்சமயத்தின் மற்றும் இறுதி நிலையில் வித்தியாசம் தென்படுகிறது. மேலும் சில இடங்களில் மிகுந்த வித்தியாசம் தென்படுகிறது. மிகுந்த வித்தியாசம் ஏன் இருந்து விடுகிறது. லட்சியமும் அனைவருக்கும் மிக உயர்ந்தவர் ஆக வேண்டும் என்ற ஒன்று தான். மேலும் பதவியை பிராப்தி செய்விப்பவரும் ஒருவர் தான், நேரத்தின் வரதானம் மற்றும் வரமளிக்கும் வள்ளலின் வரதானமும் அனைவருக்கும் கிடைத்திருக்கிறது, முயற்சி செய்யும் மார்க்கமும் ஒன்று தான், அழைத்துச் செல்பவரும் ஒருவர் தான். இருந்தும் இவ்வளவு வித்தியாசம் ஏன் ஏற்பட்டு விடுகிறது. என்ன காரணமாக இருக்கிறது என்று அந்தக் காரணத்தை பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம்.

தற்சமயத்திற்கு ஏற்றபடி முக்கிய காரணமாக என்ன பார்த்தோம்? ஒன்று முதன்முதலான மன்மனாபவ, அதாவது நான் தான் தேவதை ஆகப்போகிறவன் என்னும் பாப்தாதா மூலமாகக் கிடைத்திருக்கும் மந்திரத்தை எப்பொழுதும் நினைவில் வைப்பதில்லை. பக்தி மார்க்கத்தில் கூட மந்திரத்தை ஒருபொழுதும் மறப்பதில்லை. மந்திரத்தை மறப்பது என்றால் குருவிடமிருந்து பிரிந்து சென்று விடுவோம் என்கிற பயம் இருக்கிறது. ஆனால் குழந்தைகள் ஆன பிறகு என்ன செய்து விட்டார்கள். பக்தர்களுக்கு இருப்பதை போன்ற பயமோ அகன்று விட்டது. இன்னும் முயற்சி செய்வதில் அதிகார உரிமையைப் புரிந்து கொள்வதின் லாபத்தை தவறாக எடுத்துக் கொண்டு தந்தையால் கொடுக்கப்பட்ட மந்திரத்தை மற்றும் ஸ்ரீமத்தை முழுமையான முறையில் நடைமுறையில் கொண்டு வருவதில்லை. ஒன்று மந்திரத்தை மறந்து விடுகிறார்கள், அடுத்தது மாயா ஜீத் ஆவதற்கு பாபா கொடுத்திருக்கும் பல்வேறு எந்திரங்களை (வழிகள்) சரியான நேரத்தில் உபயோகிப்பதில்லை. ஒருவேளை மந்திரம் மற்றும் இயந்திரம் என்ற இந்த இரண்டு விஷயங்களை, நடைமுறை வாழ்க்கைக்காக இயந்திரம் அதாவது புத்தி யோகத்தை நினைப்பதற்காக மற்றும் புத்தியை ஒருமுகப்படுத்துவதற்காகப் பயன்படும் மந்திரத்தை நினைவு வைத்தீர்கள் என்றால் வேற்றுமை அகன்று விடும். மன்மனாபவ என்பதை தினசரி கேட்கிறீர்கள் மற்றும் மற்றவர்களுக்கும் கூறுகிறீர்கள். ஆனால் நினைவு சொரூபமாக எந்த அளவு ஆகியிருக்கிறீர்கள்? முதல் பாடம் மகாமந்திரம் ஆகும். இந்த மந்திரத்தின் நடைமுறை தாரணையினால் தான் முதல் நம்பரில் வர முடியும். முதல் பாடத்தின் நினைவு சொரூபத்தின் குறைவின் காரணமாகத் தான் வெற்றி அடைபவர் ஆவதிலும் மதிப்பெண் குறைந்து விடுகிறது. மந்திரம் ஏன் மறந்து விடுகிறது? ஏனென்றால் பாப்தாதா ஒவ்வொரு நேரத்தின் நினைவு செய்வதன் பொருட்டு என்னென்ன வழிகாட்டுதல் கொடுத்திருக்கிறாரோ அதை மறந்து விடுகிறீர்கள்.

அமிர்தவேளையின் நினைவிற்கான சொரூபம், இறை ஞானத்தை படிப்பதற்கான நினைவின் நினைவு சொரூபம், காரியம் செய்து கொண்டே கர்மயோகியாக இருப்பதற்கான நினைவு சொரூபம், டிரஸ்டியாகி தன்னுடைய உடல் நிர்வாகத்திற்கான காரியங்களின் நேரத்தில் நினைவு சொரூபம், அனேக விகாரி ஆத்மாக்களின் நெருக்கத்தில் வரும் நேரத்திற்கான நினைவு சொரூபம், தீய எண்ண அலைகளை பரப்பும் ஆத்மாக்களின் எண்ண அலைகளை மாற்றம் செய்யும் காரியம் செய்வதற்கான நேரத்தின் நினைவு சொரூபம் என்று அனைத்து வழிகாட்டுதல்களும் கிடைத்திருக்கிறது. நினைவு இருக்கிறதா? எப்படி எதிர்காலத்தில் (சத்யுகத்தில்), எப்படி நேரத்திற்கு ஏற்றாற்போல் ஆடையை மாற்றுவீர்கள்? ஒவ்வொரு நேரத்தின் காரியத்திற்கான ஆடை மற்றும் அலங்காரம் வேறு வேறாக இருக்கும். அப்படி இந்தப் பயிற்சியை இங்கே தாரணை செய்வதினால் எதிர்காலத்தில் பலனின் ரூபத்தில் பிராப்தி செய்வீர்கள். அங்கே ஸ்தூலமான ஆடையை மாற்றுவீர்கள், மேலும் இங்கே எப்படி நேரமோ, எப்படி காரியமோ அப்படி நினைவு சொரூபம் இருக்கட்டும். பயிற்சி இருக்கிறதா அல்லது மறந்து விடுகிறதா? இந்த நேரத்தின் உங்களுடைய பயிற்சியின் நினைவார்த்தமாக பக்தி மார்க்கத்திலும் கூட மிக பிரசித்தி பெற்ற கோவில்களிலும் அங்கேயும் நேரத்திற்கு ஏற்றபடி ஆடையை மாற்றுகிறார்கள். ஒவ்வொரு தரிசனத்திற்கான ஆடை வேறு வேறாக தயாரிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அப்படி இந்த நினைவுச் சின்னமும் எந்த ஆத்மாக்களினுடையது? எந்த ஆத்மாக்கள் இந்த சங்கமயுகத்தில் எப்படி நேரமோ அப்படி சொரூபத்தை

உருவாக்குவதற்கான பயிற்சி உடையவர்களாக இருக்கிறார்களோ அவர்களுடையது. பாப்தாதா குழந்தைகளின் முழு நாளின் தினசரி நடவடிக்கைகளை சோதனை செய்கிறார். ரிசல்ட்டில் நேரத்திற்குத் தகுந்தாற் போல் நினைவு சொரூபத்தின் பயிற்சி குறைவாகத் தென்படுகிறது. நினைவிலிருக்கிறது, ஆனால் சொரூபத்தில் வரத்தெரிவதில்லை. அமிர்தவேளையின் நேரமாக இருக்கும், அந்த நேரம் விசேஷமாக குழந்தைகளுக்காக அனைத்து சக்திகளின் வரதானத்தின், அனைத்து அனுபவங்களின் வரதானத்தின், தந்தைக்குச் சமமாக சக்திசாலியான லைட் ஹவுஸ், மைட் ஹவுஸ் சொரூபத்தில் நிலைத்திருப்பதற்கான, உழைப்பு குறைவு, பிராப்தி அதிகம் ஆவதற்கான பொன்னான நேரம் ஆகும். அந்த நேரத்திலும் மாஸ்டர் விதை ரூபம், வரதானி சொரூபத்தின் என்ன நினைவு இருக்க வேண்டுமோ அதற்குப் பதிலாக, சக்திசாலியான சொரூபத்திற்குப் பதிலாக, தந்தைக்குச் சமமான நிலையை அனுபவம் செய்வதற்கு பதிலாக எந்த சொரூபத்தை தாரணை செய்கிறார்கள். பெரும்பான்மையோர் முறையீடு செய்கிறார்கள் அல்லது புகார் செய்கிறார்கள் அல்லது மனமுடைந்து போன சொரூபமாகி அமர்ந்து விடுகிறார்கள். வரதானி, உலகிற்கு நன்மை செய்யும் சொரூபத்திற்கு பதிலாக தனக்காக வரதானத்தை கேட்பவராக ஆகிவிடுகிறார். அல்லது தன்னுடைய புகார்கள் அல்லது மற்றவர்களின் புகார்களை செய்வார்கள். எனவே எப்படி நேரம், அப்படி நினைவு சொரூபம் இல்லாத காரணத்தினால் சக்திசாலியான சொரூபமாகவும் ஆக முடிவதில்லை. இந்த விதமாக முழு நாளின் நடவடிக்கைகளில், நேரத்திற்கு ஏற்ற மாதிரி சொரூபத்தை தாரணை செய்யாத காரணத்தினால் வெற்றி கிடைப்பதில்லை, பிராப்தி ஆவதில்லை. பின்பு குஷி ஏன் ஏற்படுவதில்லை என்று கூறுகிறார்கள். இதற்கான காரணம் என்ன? இயந்திரம் மற்றும் மந்திரத்தை மறந்து விடுகிறார்கள்.

இன்றைய நாட்களின் பெயர் பெற்றவர்கள் அல்லது யாரை பெரிய மனிதர்கள் என்று கூறுகிறார்களோ அவர்களும் எம்மாதிரி மேடையில் செல்கிறார்களோ அதே மாதிரியான ஆடை, அதே ரூபம் அதாவது தன்னுடைய சபாவத்தையும் அதற்கேற்றபடி வைத்துக் கொள்ளும் இந்த நடைமுறை உள்ளது. ஒருவேளை குஷி நிறைந்த உற்சவத்தின் மேடையில் செல்கிறார்கள் என்றால் தன்னுடைய சொரூபத்தையும் அதற்கேற்றபடி பார்ப்பார்கள், 'எப்படி மேடையோ அப்படி சொரூபம்' என்னும் பயிற்சி உடையவராக இருப்பார்கள். அது அற்பகாலத்திற்கானதாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது செயற்கையானதாக இருந்தாலும் சரி, ஆனால் யார் இந்த மாதிரி பயிற்சி உள்ள நபராக இருப்பாரோ அவர் தான் அனைவர் மூலமாகவும் மகிமைக்குரியவராக ஆகிறார். அவர்களுடையது செயற்கையானது, உங்களுடையது உண்மையானது. அப்படி உண்மை மற்றும் ராயல்தன்மையின் பயிற்சி உள்ளவராக ஆகுங்கள். 'என்னவாக இருக்கிறீர்கள், எப்படி இருக்கிறீர்கள், யாருடையவராக இருக்கிறீர்கள்' அந்த நினைவில் இருங்கள். முதலில் ஒவ்வொரு நேரமும் அந்த மாதிரியான சொரூபம் இருந்ததா என்று சிந்தித்துப் பாருங்கள். ஒருவேளை இல்லை யென்றால், உடனே தன்னை சோதித்த பிறகு மாற்றம் செய்யுங்கள். காரியம் செய்த பிறகு செய்யாமல், காரியம் செய்வதற்கு முன்பு நினைவு சொரூபத்தை சோதனை செய்யுங்கள். எங்காவது, ஏதாவது காரியத்திற்காகச் செல்ல வேண்டியது இருக்கிறது என்றாலும் செல்லுவதற்கு முன்பாக தயார் செய்வதாக இருக்குமேயன்றி சென்ற பிறகு அல்ல. அந்த மாதிரி ஒவ்வொரு காரியம் செய்வதற்கு முன்பும், நிலையில் நிலைத்திருப்பதற்கான தயார் செய்யுங்கள். செய்த பிறகு யோசிப்பதினால் செய்த காரியத்தின் பிராப்திக்குப் பதிலாக வேதனை அடைய வேண்டி வந்து விடுகிறது. அப்படி துவாபாயுக்கத்திலிருந்து பிராப்திக்குப் பதிலாக பிரார்த்தனை மற்றும் பச்சாதாபத்தை (வேதனையை) அடைந்தீர்கள். ஆனால் இப்பொழுது பிராப்திக்கான நேரம் ஆகும். அப்படி பிராப்திக்கான ஆதாரமாவது: எப்படி நேரமோ 'அப்படி நினைவு சொரூபம்' ஆகும். என்ன குறை செய்கிறீர்கள் என்று இப்பொழுது புரிந்ததா. அனைவருமே தெரிந்திருக்கிறீர்கள், தெரிவதிலோ அனைத்தையும் தெரிந்தவர்களாக ஆகிவிட்டீர்கள் ஆனால் தெரிந்த பிறகு அந்த மாதிரி நடப்பதும் மற்றும் ஆவதும் வேண்டும். ஒருவேளை யாராவது நினைவு மறந்த பிறகு, நீங்கள் யாருக்காவது இந்த மாதிரி செய்யாதீர்கள் அல்லது இந்த மாதிரி செய்ய வேண்டும் என்று ஞானம் சொன்னீர்கள் என்றால் என்ன பதில் கூறுவார்கள்? நீங்கள் எதை தெரிந்திருக்கவில்லையோ அவை அனைத்தையும் நாங்கள் தெரிந்திருக்கிறோம் என்று தான் கூறுவார்கள். அப்படி ஒவ்வொரு விஷயத்தின் அனைத்தையும் தெரிந்தவர் ஆகிவிட்டீர்கள் இல்லையா? ஆனால் அனைத்தையும் தெரிந்தவர் பலவீனமாக எப்படி ஆகிறார்? செய்யக்கூடாது என்று புரிந்தும் கொள்கிறார்கள். பிறகும் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள், அந்தளவு பலவீனமாக இருக்கிறார்கள். அப்படி தெரிந்து கொள்வதில் நம்பர் ஒன்-ஆக இருக்கவே இருக்கிறார்கள், இப்பொழுது நடப்பதில் நம்பர் ஒன் ஆகுங்கள். புரிந்ததா? இப்பொழுது என்ன செய்ய வேண்டும்? கேட்பது மற்றும் சொரூபம் ஆவது. ஒவ்வொரு வாரமும்

நேரத்திற்குச் தகுந்தாற்போல் நினைவு சொரூபம் ஆவதற்கான பயிற்சி செய்ய வேண்டும். நடைமுறையில் அனுபவம் செய்ய வேண்டும். நல்லது.

எப்பொழுதும் தந்தையின் நினைவில் இருந்து கொண்டே ஒவ்வொரு காரியமும் செய்கிறீர்களா? தந்தையின் நினைவிலிருப்பது சுலபமா அல்லது கடினமா? ஒருவேளை சுலபமான விஷயம் என்றால் நிரந்தரமாக நினைவு இருக்க வேண்டும். சுலபமான காரியம் நிரந்தரமாக மற்றும் இயல்பாக நடந்து கொண்டே இருக்கும். அப்படியானால் நிரந்தரமாக தந்தையின் நினைவு இருக்கிறதா? நினைவு நிரந்தரமாக இருப்பதற்கான சாதனம் மிக சுலபமானது. ஏன்? ஒருவேளை உலகியல் முறையில் கூட பார்த்தீர்கள் என்றால் யாருடைய நினைவு இயல்பாகவும், சுலபமாகவும் இருக்கிறது?. யார் மேல் அன்பு இருக்கிறதோ, எந்த நபர் மற்றும் வைபவத்தின் மேல் அன்பு இருக்கிறதோ அது விரும்பாவிட்டாலும் நினைவில் வரும். உடல் மேல் அன்பு ஏற்பட்டு விட்டது என்றால் உடலின் உணர்வு மறக்கிறதா? இல்லை தான் இல்லையா? விரும்பினாலும் மறப்பதில்லை. ஏன்? ஏனென்றால் அரைக்கல்பமாக உடல் மிக அன்பிற்குரியதாக இருந்தது. எப்படி உலகியல் முறையில் கூட அன்பான நபர் மற்றும் பொருள் இயல்பாக நினைவு இருக்கிறது. அதே போலவே இங்கே அனைத்தையும் விட அன்பானவர், அன்பிற்குரியவர் யார்? தந்தை தான் இல்லையா? இவரை விட வேறு யாரும் அன்பானவராக இருக்க முடியாது தான் இல்லையா? எனவே மிகவும் அன்பிற்குரிய காரணத்தினால் சுலபமாக மற்றும் நிரந்தரமாக நினைவு இருக்க வேண்டும் இல்லையா? இருந்தாலும் ஏன் இருப்பதில்லை, அதற்கான காரணம் என்ன? இதிலிருந்து இது வரையிலும் கூட வேறு எங்கோ கொஞ்சம் அன்பு மாட்டிக் கொண்டிருக்கிறது என்று நிரூபணம் ஆகிறது. முழுமையான அன்பை தந்தை மேல் வைக்கவில்லை எனவே தான் நிரந்தரத்திற்குப் பதிலாக, ஒரு தந்தைக்குப் பதிலாக வேறு பக்கங்களிலும் புத்தி சென்று விடுகிறது. அப்படி மிகவும் அன்பிற்குரிய தந்தையின் அன்பை முதலில் அனுபவம் செய்திருக்கிறீர்களா, ஆத்மீக அன்பின் அனுபவம் செய்திருக்கிறீர்களா? ஆத்மா என்றால் ஆத்மாவின் அன்பும் ஆத்மீகமாக இருக்கும் இல்லையா? அப்படி ஆத்மீக அன்பின் அனுபவம் இருக்கிறதா? அனுபவம் செய்த விஷயம் ஒருபொழுதும் மறக்க முடியாது. ஆத்மீக அன்பின் அனுபவம் அது ஒரு விநாடிக்கான அனுபவமாக இருந்தாலும் கூட எவ்வளவு உயர்ந்தது. ஒருவேளை ஒரு நொடியில் அந்த அன்பின் அனுபவத்தில் சென்று விட்டீர்கள் என்றால் முழு நாளும் என்னவாகும்?. எப்படி ஏதாவது சக்திசாலியான பொருள் ஒன்று இருக்கிறது என்றால் அதனுடைய ஒரு துளி கூட மிகுந்த காரியங்களைச் செய்ய முடியும். சக்தி குறைவான பொருளின் எவ்வளவு துளிகள் இட்டாலும் இவ்வளவு செய்ய முடியாது. அப்படி ஆத்மீக அன்பின் ஒரு சில விநாடிகள் கூட மிகுந்த சக்தி கொடுக்கிறது. அப்பொழுது தான் மறக்கும் பயிற்சியில் உதவி செய்கிறது. அப்படியானால் அனுபவியாக இருக்கிறீர்களா அல்லது கேட்பவராக மட்டும் இருக்கிறீர்களா அல்லது ஏற்றுக் கொண்டீர்களா? எது தந்தையின் குணமாக இருக்கிறதோ அந்த அனைத்து குணங்களின் அனுபவியாக இருக்கிறீர்களா என்று சோதனை செய்யுங்கள். எவ்வளவு அனுபவி ஆத்மாவோ அந்த அளவு மாஸ்டர் சர்வ சக்திவான். முயற்சி செய்வதின் வேகம் குறைவான காரணத்தினால் அனுபவத்திற்குப் பதிலாக சொல்பவர்களாக இருக்கிறீர்கள். அனுபவத்தில் செல்வதினால் வேகம் தானாகவே அதிகரித்து விடும்.

எப்படி தந்தை எப்பொழுதும் சக்திசாலியாக இருக்கிறாரோ அதே போல் தன்னை எப்பொழுதும் சக்திசாலியானவர் என்று நினைக்கிறீர்களா? தந்தை சில நேரம் சக்திசாலியானவராகவும், சில நேரம் பலவீனமானவராகவும் இருக்கிறாரா அல்லது எப்பொழுதும் சக்திசாலியானவராக இருக்கிறாரா? எப்பொழுதும் சக்திசாலியாக இருக்கிறார் இல்லையா? அந்த மாதிரி சக்திசாலியாக இருக்கிறார், அதனால் தான் தந்தையிடமிருந்து சக்தியின் தானத்தைப் பெறுகிறார்கள். தந்தை சக்திசொரூபமாக அதாவது சக்தியையும் கொடுப்பவர் என்றால் குழந்தைகளுக்கு என்ன ஆக வேண்டும்? சக்தி பெறுபவராகவா அல்லது கொடுப்பவராகவா? தந்தை வந்ததுமே அனைத்தின் அதிகாரி ஆக்கிவிடுகிறார், எப்பொழுது வந்தவுடனேயே அனைத்தையும் கொடுத்து விடுகிறார் என்றால் கேட்பதற்கு என்ன அவசியம் இருக்கும். கேட்காமலேயே கிடைத்து விடுகிறது என்றால் கேட்பதற்கான அவசியமே இருக்கிறதா என்ன? கேட்பதினால் குஷி ஏற்படுவது இல்லை. யாரிடம் ஞானம் இல்லையோ அவர்கள் "சக்தி கொடுங்கள், உதவி கொடுங்கள்" என்று கேட்பார்கள். உதவி கிடைப்பதற்கான வழி "தேரீயம்".

"தேரீயமுள்ள குழந்தைகளுக்கு கிடைக்கும் தந்தையின் உதவி". தேரீயம் வைத்தீர்கள் என்றால் லட்சம் மடங்கு உதவி கிடைக்கும். ஒன்றைச் செய்வது மேலும் லட்சத்தைப் பெறுவது என்ற இந்தக்

கணக்கைத் தெரிந்திருக்கிறீர்கள் தான் இல்லையா? எனவே தைரியத்தை ஒருபொழுதும் இழக்கக்கூடாது. தைரியத்தை விட்டீர்கள் என்றால் சொத்தை விட்டீர்கள், சொத்தை விட்டீர்கள் என்றால் தந்தையை விட்டீர்கள். என்ன ஆனாலும் சரி, எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை வந்தாலும் சரி, தைரியத்தை விடக்கூடாது. தைரியத்தை விட்டீர்கள் என்றால் உயிரை விட்டீர்கள். தைரியம் தான் இந்த மர்ஜீவா (இருந்து கொண்டே இறந்துபோன) வாழ்க்கையின் சுவாசம் ஆகும். சுவாசமே சென்று விட்டது என்றால் வேறு என்ன இருக்கிறது. தைரியம் இருக்கிறது என்றால் மயக்கம் அடைந்தவர்கள் கூட விழிப்புற்று விடுவார். அறிவியலின் புத்திக்கான காரணமும் தைரியம் தான். தைரியத்தின் ஆதாரத்தினால் நிலவு வரை சென்று விடுகிறார்கள். பகலை இரவாகவும், மேலும் இரவைப் பகலாகவும் ஆக்கி விடுகிறார்கள். தைரியம் வைத்து செல்பவர்களுக்கு, சுலபமாக வரதானம் பிராப்தி ஆகிவிடுகிறது, கடினமும் சுலபமாகி விடுகிறது, அசம்பவ விஷயமும் சம்பவம் ஆகிவிடுகிறது.

பிரம்மா குமாரிகள் என்ன கூறுகிறார்கள் மற்றும் என்ன செய்கிறார்கள் என்று அனைவரும் பார்க்கிறார்கள். எனவே என்ன கூறுகிறீர்களோ அதைச் செய்பவர்களாக ஆகுங்கள். "பகவான் கிடைத்து விட்டார்", "பகவான் கிடைத்து விட்டார்" என்ற கோஷத்தையோ போடுகிறீர்கள். ஆனால் பகவான் கிடைத்து விட்டார் என்றால் புத்தி அந்த பக்கம் செல்லும் அளவிற்கு வேறு ஏதாவது இன்னும் தேவையாக இருக்கிறதா? எனவே அப்படி (ஒருவரிடமிருந்து) அனைத்து பிராப்திகளையும் அடையும் அனுபவத்தை அனைவரின் எதிரில் காண்பியுங்கள். உங்களுடைய சக்தி சொரூபத்தை இப்பொழுது அனைவரும் பார்க்க விரும்புகிறார்கள். இப்பொழுது மகாரதிகளுக்கு ஏதாவது திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும். விக்ன விநாஷக் (தடையை அழிப்பவர்) ஆக ஆவதற்கான வழி எது? நாடகப்படி என்ன நடக்கிறதோ அது நாடகப்படி நடந்தது என்று புரிந்து கொண்டு மேலே சென்று கொண்டே இருக்கவா? ஆத்மாக்களுக்கு தீமை ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்றால் இரக்க மனமுடையவர் என்ற காரணத்தினால் அந்த ஆத்மாக்களுக்கு தீமை நடக்காத அளவிற்கு என்ன செய்ய வேண்டும்? அதற்காக ஏதாவது வழியைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். சுற்றுப்புறச் சூழலையும் சக்திசாலியாக ஆக்குவதற்காக இப்பொழுது ஏதாவது திட்டம் வேண்டும். இப்பொழுது இந்த ஒரு அலை அடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஒன்று பொதுவான தடை, இன்னொன்று எதில் அனேக ஆத்மாக்களுக்கு தீமை இருக்கிறது. அனேக ஆத்மாக்களுக்கு தீமை ஏற்படுவதற்காக அவர் தன்னைத் தானே காரணம் ஆக்கிவிடுகிறார். இந்த மாதிரியான அலை இப்பொழுது அடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்களுக்காக திட்டத்தை உருவாக்குங்கள். மகாரதிகள் எண்ணத்தை உருவாக்குவது அல்லது திட்டத்தை உருவாக்குவது என்ற இதுவும் சுற்றுப்புறச் சூழலில் பரவுகிறது. சூழ்நிலையை மாற்ற வேண்டும். தற்சமயம் இந்த விஷயத்திற்கான தேவை இருக்கிறது. அப்படி **விக்ன விநாஷக்** என்ற பெயர் இருக்கிறது என்றால் அது தன்னுடைய எண்ணம், சொல், செயலில் தென்பட வேண்டும். எப்படி தீயை அணைப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள், தீப்பிடித்தது என்றால் தீயை அணைக்காமல் அவர்களால் இருக்கவே முடியாது. எப்படிப்பட்ட கடினமான காரியமாக இருந்தாலும் திட்டமிட்டு தீயை அணைப்பார்கள். நீங்களும் தடைகளை அழிப்பவர்கள். சூழ்நிலையை எப்படி அகற்றுவது? எண்ணத்தை உருவாக்கினீர்கள் என்றால் சூழ்நிலை மாறும். இதுவோ தொடக்கத்திலிருந்தே நடந்து கொண்டே தான் இருக்கிறது, இந்த தடைகள் ஏற்படத் தான் வேண்டும், மரம் இற்றுப்போகத் தான் வேண்டும் என்று லேசாக ஆக்காதீர்கள். தடை ஏற்பட்டிருப்பதை அழியுங்கள். எப்படி ஏதாவது ஸ்தூல நஷ்டம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்றால் அப்படியே விட்டு விட மாட்டார்கள், தூரத்திலிருந்தும் ஓடி வந்து நஷ்டப்படுபவரை காப்பாற்றுவதற்காக, அவரைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணம் இயற்கையாகவே வரும். இதுவோ நடந்து கொண்டு தான் இருக்கிறது என்று அப்படியில்லை. இது நாடகம், ஒவ்வொரு ஆத்மாவிற்கும் அவரவர்களின் பங்கு இருக்கிறது என்று குழப்பத்தில் வருவதில்லை. ஆனால் நீங்கள் பாதுகாப்பு மற்றும் இரக்கம் காட்டுபவர்கள், இந்த பாவனையோடு யோசியுங்கள். தடைகளை அழிப்பவர்கள் நீங்கள் இந்த லட்சியத்தை வைக்க வேண்டும். எந்த விஷயத்திற்கான லட்சியம் வைக்கிறீர்களோ அது மெது மெதுவாக நடந்தேறிவிடும். லட்சியம் மற்றும் கவனம் மட்டும் வேண்டும். மகாரதிகள் அனைத்து விதிகள் மற்றும் அனைத்து சக்திகளையும் தனக்காக மட்டும் உபயோகிக்கக் கூடாது. இந்த யோசனை இப்பொழுது இருக்கிறதா அல்லது இல்லையா? இருக்க வேண்டும். இதிலிருந்து விலகிச் செல்லக்கூடாது. விலகிச் சென்றீர்கள் என்றால் தனிப்பட்டு இராஜா ஆவீர்கள். உலக மகாராஜா ஆக முடியாது. உலக நன்மைக்கான பாவனை வைப்பதினால் உலக மகாராஜா ஆவீர்கள்.

**வரதானம் - தடைகளை பொழுதுபோக்கிற்கான விளையாட்டு என்று புரிந்து கடந்து
செல்லக்கூடிய தடையற்றவர் மற்றும் வெற்றி அடைபவர் ஆகுக.**

தடை வருவது இது நல்ல விஷயம் ஆகும். ஆனால் தடை தோல்வியைக் கொடுக்கக்கூடாது. தடை வருவதே உறுதியாக ஆக்குவதற்காகத் தான். எனவே தடைகளைக் கண்டு பயப்படுவதற்குப் பதிலாக அவற்றை பொழுதுபோக்கிற்கான விளையாட்டு என்று புரிந்து கடந்து சென்று விடுங்கள். அப்பொழுது தான் தடையற்றவர், வெற்றி அடைபவர் என்று கூறுவோம். எப்பொழுது அனைத்து சக்திகளும் நிறைந்த தந்தை துணையாக இருக்கிறார் என்றால் பயப்படுவதற்கான எந்த விஷயமும் இல்லை. தந்தையின் நினைவில் மற்றும் சேவையில் பிஸியாக மட்டும் இருந்தீர்கள் என்றால் தடையற்றவர்கள் ஆவீர்கள். எப்பொழுது புத்தி ஓய்வாக இருக்கிறது என்றால் தான் தடை அல்லது மாயா வருகிறது. பிஸியாக இருந்தீர்கள் என்றால் மாயா மற்றும் தடை விலகிச் சென்று விடும்.

**சுலோகம்: சுகம் என்ற கணக்கில் சேமிப்பதற்காக விதிமுறைப்படி,
இதயப்பூர்வமாக அனைவருக்கும் சுகம் கொடுங்கள்.**